



Het was een heel eind naar oma's huis.
Ze woonde helemaal alleen, boven op een kleine rots.
De wind stormde eromheen en het gras groeide scheef.
Er kwam bijna nooit iemand op bezoek. Alleen de vogels
waaiden nu eens aan en dan weer weg.



Boy wist soms niet wat hij van zijn oma moest denken.

Ze kookte zeewiersoep en haar tanden bewaarde ze in een glazen potje.



Overdag was oma altijd
druk met het een...



of het ander...

en ze had nooit eens
tijd om te spelen.



Hij sprong van steen naar steen en huppelde over het natte zand.

Hij banjerde dwars door allerlei poeltjes.

